

ГЛЪТКА ПО-ЧИСТ ВЪЗДУХ – НО ДОКОГА?

РАНАТА РУСЕ

През юни и в началото на юли т. г. средно-денонощната концентрация на хлорен йон във въздуха на Русе рядко надвишаваше от 1,5 до 2 пъти предельно допустимата концентрация (ПДК). Въпреки че обгазяванията продължават, през последните седмици русенци дишат сравнително по-чист въздух. На какво се дължи това? С този въпрос се обърнахме към инж. Стоян Върбанов, началник на Районната инспекция за опазване на природната среда – Русе, и член на Българо-румънската експертна комисия.

Причината е, че цехът за епихлорхидрин в химическия комбинат в Гюргево в момента е в реконструкция – обяснява инж. Върбанов. – А според нас най-вероятно именно инсталацията за епихлорхидрин е основният замърсител на региона с хлор и хлорсъдържащи вещества. Сега там се подменят основните тръбопроводи и съоръжения, които имат пряк контакт със силно агресивна среда и са засегнати от корозия. Влагат се и по-качествени материали, които ще повишат сигурността на инсталацията.

Какъв ли въздух ще дишат русенци, след като инсталацията за епихлорхидрин отново заработи с пълна мощност?

В момента на втора площадка на комбината в Гюргево продължава да работи и да трови въздуха инсталацията за производство на вулканти (ускорители за вулканизация на каучук). Българските специалисти смятат, че инсталацията за вулканти трябва да бъде спряна поради реалната опасност от замърсяване на атмосферата с токсични вещества и неприятна миризма. Не бива да се пренебрегва и опасността от голяма производствена авария при неспазване на технологичния режим или проява на нехайство от страна на работещите в комбината в Гюргево.

Най-много тревожи русенци състоянието на складовете за хлор и хлорни продукти в Гюргево. Складовото стопанство в тамошния комбинат за съжаление не е изградено в съответствие със съвременните изисквания за съхраняване на хлор. Докато в Западна Европа се прилага така нареченото изотермично съхраняване на хлора (в охладено състояние), то в химическия комбинат в Гюргево

хлорът се съхранява в резервоари под налягане. Колко ли често румънските инженери проверят чрез дефектоскопски методи до каква степен са засегнати от корозия стените на тези резервоари? Доколко са гарантирани сигурността и безопасността на населението на Русе и Гюргево при евентуално силно земетресение?

РИОПС – Русе, взема сериозни мерки за подобряването на екологическата ситуация и в самия град Русе, който е един от най-развитите ни промишлени центрове. Напоследък русенци се оплакват от силната миризма на изгорял битум, идваща от нефтопереработвателния завод „Леон Таджер“.

Миризмата идва по време на гълненето на автоцистерните с битум, нагрят до 180 градуса. Но нашата общинска екологична програма предвижда до края на годината производството на битум в завод „Леон Таджер“ да бъде спряно. С решение на Министерския съвет до 31 декември 1990 г. ще се преустанови и производството на бели масла с техническо предназначение. Прекратява се и замърсяващото производство на алуминиев сулфат в същия завод.

Замърсява въздуха на Русе и заводът за бои и лакове „Гаврил Генов“. Но и тук се вземат редица екологични мерки. Предстои цехът за полиестерни смоли да се премести на нова площадка извън града. А цехът за производство на Н-киселина е спрял окончателно още на 26 юни т. г. Затова инж. Върбанов е уверен, че русенските промишлени предприятия ще „издържат“ успешно и една международна екологична експертиза.

Русенци и днес живеят в постоянен страх. Появата на каквато и да е миризма във въздуха предизвиква паника – показателен е фактът, че началникът на РИОПС Стоян Върбанов за последните два месеца е бил вдиган под тревога 20 пъти през нощта, за да извършва проверки. Повечето от тревожните обаждания са неоснователни, но всяко едно от тях може да е сигнал за авария.

ВЛАДИМИР МЪНЗЕЛОВ
Снимки: ИВАН СЪБЕВ

